



# Avontuur Verhale

## Pinocchio

Deur Carlo Collodi



# *Lank, Lank Gelede*

in Italië het daar 'n ou klokmaker met die naam  
Geppetto gewoon. Tik-tik-TOK! Tik-tik-TOK! het al die  
horlosies in sy winkel gegaan.





Toe hy gewerk het, het Geppetto gelukkig gevoel.  
Maar toe hy gerus het, het 'n hartseer gevoel oor  
hom gekom. "Ag!" het hy gedink. "My hele lewe lank  
en geen kind om my eie te noem nie!"



So, eendag het Geppetto 'n marionet uit hout in die vorm van 'n seun gekerf.

Hy het die arms en bene van die marionet gemaak sodat hulle kon beweeg. Hy het 'n mooi uitrusting vir hom geknip en vasgewerk, asof hy 'n regte seuntjie was. “Ek sal jou Pinocchio noem,” het Geppetto gesê.





Daardie aand het Geppetto die houtpop op die bed neergelê.  
Van buite die venster glinster 'n groot ster helder. Geppetto kyk  
by die venster uit na die flikkerende ster.

"Helder ster," het Geppetto gesê. "As ek een wens kon maak,  
sou dit wees vir 'n regte seun van my eie." Maar natuurlik het hy  
gewet dat dit nie moontlik was nie.



Daardie aand het dieselfde groot ster reg in Geppetto se kamer ingeswaai. Dit het in 'n Blou Feetjie verander! Die Blou Feetjie het na die bed toe gevlieg.

“Klein houtpop,” het die Blou Feetjie gesê. "In die oggend sal jy soos 'n regte seun kan loop en praat." Sy het een keer met haar towerstaf op die marionet getik. “En as jy eendag kan bewys dat jy dapper en waar is, kan jy dalk 'n regte seun word.”

Pinocchio se oë het oop gegaan.





“Nog een ding,” het die Blou Feetjie gesê. Skielik het 'n krieket verskyn. Hy was pragtig geklee - en kon praat! “Ontmoet die Kriek,” het die Blou Fee gesê. Hy sal by jou bly om jou te help om wyse keuses te maak.”

En in 'n oog wink was die Blou Feetjie! Uit die venster en op in die naghemel.



Toe Geppetto die volgende oggend wakker geword het, het hy gesê: "Ek sal my marionet van die bed af gaan haal."  
Maar die bed was leeg!

"Hier is ek, Vader!" het Pinocchio aan die ander kant van die vertrek gesê.





Geppetto het om geswaai.

"Wat? Jy kan praat?"

"Jip! Ek is Pinocchio, jou seuntjie!"

"Hoe kan dit wees?" het Geppetto geskok gesê.: "Maar wie gee om?" het hy toe gesê.

Hy het nadergestorm en die houtpop in sy arms gegee.

"Pinocchio, my seun!" het hy in groot blydschap gesê.



Eendag het Pinocchio gesê: “Ek wil skool toe gaan, soos al die ander seuns.”

“Natuurlik,” het Geppetto gesê. Maar hy het nie die geld gehad om skoolboeke te koop nie.





Later die dag het Geppetto met skoolboeke terug huis toe gekom.  
"Nou kan jy skool toe gaan," het hy gesê.

"Maar Vader, waar is jou warm jas?"

Met 'n swaai van sy hand het Geppetto gesê: "Jy hoef nie daaroor bekommerd te wees nie. Wat saak maak, is dat jy môre skool toe gaan!" Hy wou nie hê Pinocchio moes weet hy het sy warm jas verruil om die skoolboeke te koop nie.



Die volgende oggend het Pinocchio vir Geppetto totsiens gesê.

Hy het met die paadjie skool toe gehuppel en gegons soos hy  
gegaan het. Die Kriek het gelukkig op sy skouer gery.





'n Jakkals en 'n kat het op die paadjie na hulle gekom.

“En waarheen gaan jy op hierdie mooi dag?” het die Jakkals gesê.

“Ek gaan skool toe!” het Pinocchio gesê.

“Op so 'n mooi dag soos hierdie?” het die Jakkals gesê. “Dit is te lekker om in 'n skool vas te sit! Jy moet saam met ons na die kermis kom.”



“Luister na my,” het die Jakkals gesê. Hy sit sy arm om Pinocchio se skouer. “Enigiets wat jy moet weet, kan jy by die kermis leer.”

“Regtig?” het Pinocchio gesê.

“Neem dit van my af,” het die Jakkals gesê.





“Pinocchio!” het die Kriek gesê. "Hy weet nie waarvan hy praat nie!”

Die jakkals het die kriek weg geslaan. Niemand kon die klein kêrel hoor toe die kriek probeer uitroep, “Pinocchio, moenie na hom luister nie!”

“Goed!” het Pinocchio gesê. "Kom ons gaan na die kermis!" En hulle het weggegaan.



Wat 'n kermis was dit nie! By die hek was 'n man geklee in wit. Hy het uitgeroep: “Kom in, kom in! Reguit die kant toe! Kry jou kaartjies hier!”

Met 'n hartseer kyk het Pinocchio vir die jakkals en kat gesê: "Ek het geen kaartjies nie."

'n Man het ou goed by 'n tafel naby die hek verkoop. Hy het uitgeroep: “Haai, jy! Verkoop aan my daardie nuwe skoolboeke van jou! Dit is hoe jy geld vir kaartjies kan kry.”





Die kermis was so helder en kleurvol en opwindend, dat die volgende ding wat Pinocchio geweet het, het hy sy skoolboeke vir kaartjies verkoop.

“Nee, Pinocchio, stop!” het die Kriek geroep, wat uiteindelik ingehaal het. Maar Pinocchio, die jakkals en die kat het hom nie gehoor nie. Hulle was reeds binne die kermis.



Op die verhoog was 'n poppekas! "Ek is ook 'n marionet!" het Pinocchio gesê. "Ek kan so dans!" Hy het reg op die verhoog gespring en saam met die ander poppe begin dans.

“Kyk na daardie nuwe marionet!” het iemand uit geroep. “Dit het geen toutjies nie!”





“Geen snare nie?” het 'n ander gesê. “wonderlik!”

Almal het gelag en gelag. Hulle het munte op die verhoog gegooi.



Die man wat die kermis bestuur het, het munte op die verhoog  
sien vlieg. “Wel, nou!” het hy gesê en het oor sy ken gevryf.  
“Hierdie marionet sonder snare gaan my ryk maak!”





Die volgende ding wat Pinocchio geweet het, is hy opgetel en in 'n voëlhok gegooi. En die volgende oomblik was die deur toegesluit.

“Haal my uit!” het Pinocchio geroep. Maar die persoon wat hom ingegooi het, het net die kamer verlaat.



Net die Kriek het Pinocchio se skreeu gehoor. Die Kriek het heen en weer gehardloop, in en uit die voëlhok, en probeer om 'n manier te vind om die slot oop te kry. Maar hy kon dit nie oopsluit nie.

“Ek sit vas!” het Pinocchio uit geroep. “Hoe het dit met my gebeur?”





Ewe skielik, poef! Daar was die Blou Feetjie.

“Asseblief!” het Pinocchio gesê. “Kan jy my help?”

“Vertel my eers iets,” het die Blou Feetjie gesê. “Hoe het jy in daardie hok gekom?”

“Vertel haar wat gebeur het,” het die Kriek gesê.

Kon hy regtig vir die Blou Feetjie vertel wat gebeur het? Wat sou sy van hom gedink het?



“Um, ek was beroof,” het Pinocchio gesê.

“Is dit reg?” het die Blou Feetjie gesê met 'n frons. Pinocchio se neus het begin groei.





“Ja, beroof!” het Pinocchio gesê. “Deur twee gemene mans – nee, vier!”

Sy neus het meer gegroei.

“Hulle het my boeke gevat. Hulle het my hierheen laat kom. En hulle het my in hierdie hok gegooi!”



Sy neus het al hoe langer geword. Totdat Pinocchio niks voor sy gesig kon sien nie behalwe vir een groot reuse neus.

“Hoekom is my neus so groot?” het Pinocchio uitgeroep.

“Pinocchio!” het die Blou Fee in 'n streng stem gesê. “Jy moet weet wat die werklike waarheid is.”





“Ek dink so,” het Pinocchio gesê. “Ek wou na die kermis gaan. Ek het hierheen gekom saam met jakkals en die kat.”

Die neus het korter geword.

“Ek moes my boeke verkoop om kaartjies te kry.”



“Moes?” het die Blou Feetjie gesê.

“Ek bedoel, ek het besluit om my boeke te verkoop om kaartjies te kry,” het hy gesê.

En sy neus word nog korter.





“Toe sit iemand my in hierdie hok,” het hy gesê.

Sy neus was weer normaal. “Goeie werk, Pinocchio!” het die Kriek gesê.

“Welgedaan,” het die Blou Feetjie gesê. “Nou sal ek jou hier wegkry.”



Met 'n swaai van haar towerstaf was Pinocchio uit die hok.

“Hier is jou boeke.” En Pinocchio het weer dieselfde nuwe skoolboeke in sy hande gehou.

“Weet dit,” het die Blou Feetjie gesê, “jy is van nou af op jou eie. Maak seker jy doen volgende keer die regte ding.” En sy was weg.





Pinocchio was terug op pad skool toe. 'n Man wat in 'n koets gery het, het nader gery. "Haai kind, wat van 'n rit?"

"Nee, dankie," het Pinocchio gesê. "Ek gaan skool toe."

"Jy sal vinniger saam met my ry," het die koetsier vir Pinocchio gesê. Hy het vir homself gesê: "Hy sal vinniger ry, maar nie tot waar hy dink hy gaan nie!"

"Goed," het Pinocchio gesê. "Ek wil dadelik by die skool kom!"



Toe Pinocchio in die koets was, het die koetsier vir hom gesê: "Sê my kind, hoekom dink jy gaan seuns soos jy skool toe?"

"Om dinge te leer," het Pinocchio gesê. "En om groot te word, dink ek. Sodat ons kan doen wat ons wil."

"Wel," sê die koetsier, "wat as ek vir jou sê jy kan doen wat jy wil, nou?"

"Nou dadelik?"





“Jip! Dink daaraan. Vergeet van die boeke. Vergeet van skool. Op die oomblik, sal jy daarvan hou om al die lekkergoed te hê wat jy kan eet?”

"Al die lekkergoed?"

"Ja. Roomys ook. Van elke geur. Wil jy ooit 'n sigaar rook of wil jy pool speel? Dit alles en meer, by Plesier eiland.”

“Plesier eiland?”



“Beste plek in die wêreld vir seuns soos jy!”

“Moenie na hom luister nie, Pinocchio!” het die Kriek geskree.

“Hoekom wag?” het die koetsier gesê. “Ek weet net waar Plesier eiland is nie. Dit is jou gelukkige dag, kind. So wat sê jy?”

“Kom ons gaan soon toe!” het Pinocchio gesê. “Ek gaan Plesier eiland toe!”

“Ag!” het die Kriek gesê en het sy arms in die lug geswaai.





Na 'n rukkie het die koets gestop. "Het jy 'n seun daar by jou in die koets?" het 'n donker vreemdeling vir die koetsier gesê.

"Jip." Die koetsier het Pinocchio gegryp en hom op die grond neer gegooi. "Hy is alles joune. Betaal nou."

Die koetsier het uitgereik na iets (was dit geld?) van die donker vreemdeling. Toe ry die koetsier weg.

Wat kan dit alles beteken?



Maar toe het Pinocchio rond gekyk, maar hy gee nie meer om nie.

Want alles wat die koetsier hom vertel het, was waar! Hope lekkergoed oorals. Bakkies roomys in elke geur. Seuns soos hy kon eet en eet, en heeldag speel. Nie een van hulle hoef te gewerk het of skoon te maak het nie. Daar was selfs sigare as jy een wou hê, en pooltafels om te speel.





Maar na 'n paar dae was iets vreemd. “Waarheen het al die seuns gegaan?” het hy die Kriek gevra.

“Al wat ek nou sien is donkies,” het Pinocchio gesê.

“Ek moet sê, daar was vroeër meer seuns hier rond gewees,” het die Kriek gesê.



Net toe het een van sy ore in 'n donkie oor verander. Toe spring sy ander oor ook in 'n donkie oor.

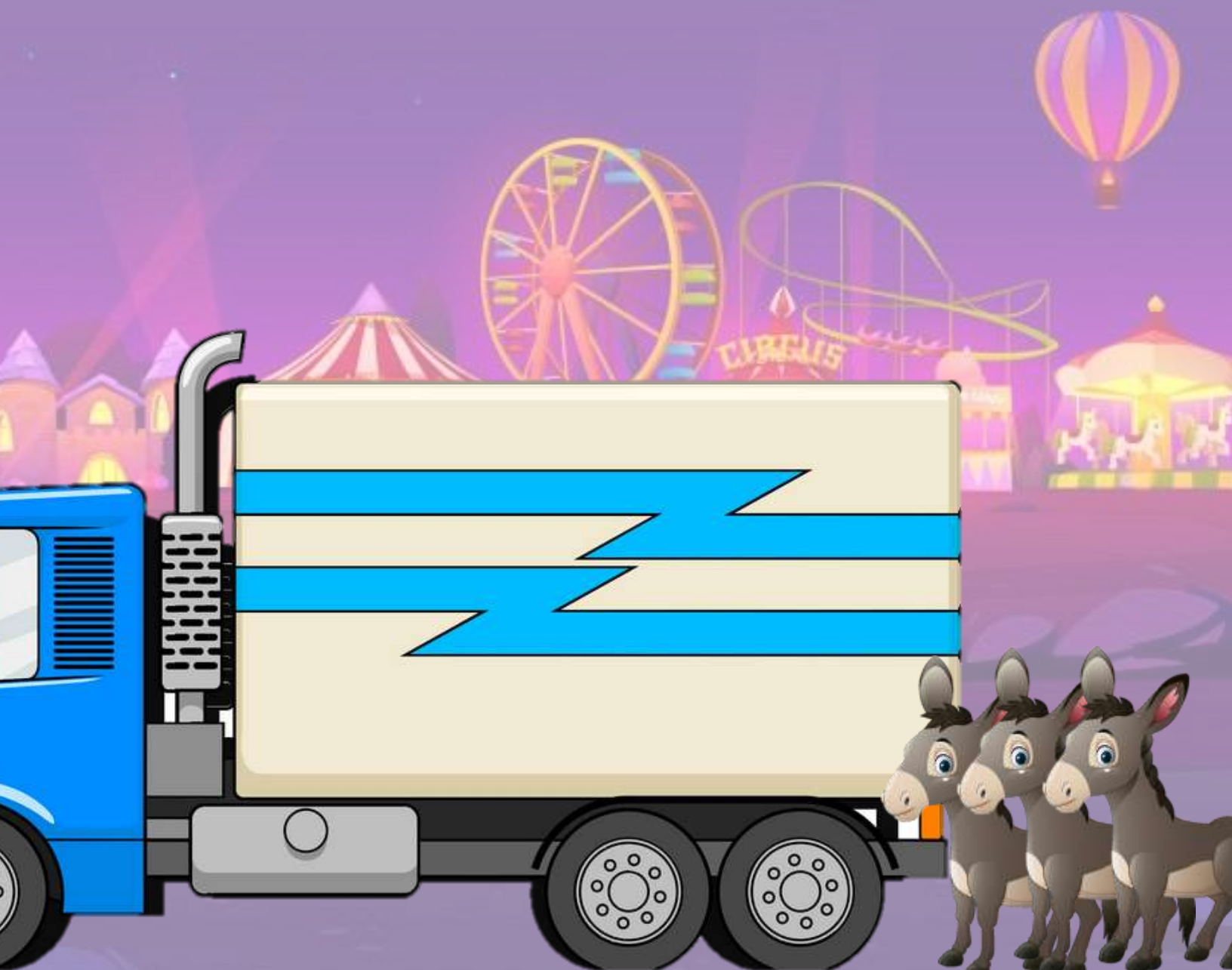
“O!” het die Kriek roep. “Wat gebeur met jou?”

“Ek weet nie - Balk!” het Pinocchio gesê.





Pinocchio en die Kriek het 'n tou donkies gesien wat deur 'n donker vreemdeling op 'n vragmotor gelei was. “O, nee!” het die Kriek gesê. "Nou verstaan ek! Seuns word hier in donkies verander. Dan word die donkies verkoop! Pinocchio, ons moet jou vinnig hier weg kry – terwyl ons nog kan!”



“Kom ons gaan – BALK!” het Pinocchio gesê. Sy twee voete het in vier gespring.

“Hardloop, vinnig!” het die Kriek gesê. Een goeie ding van Pinocchio se nuwe vier bene is dat hy baie vinnig kon hardloop!

Vinnig, vinnig, het hulle uit Plesier eiland gehardloop.





“Asseblief meneer!” het Pinocchio vir 'n man by die dok uitgeroep. “Ek soek 'n ou man met die naam Geppetto. Ken jy hom? - BALK!”

“Klink of jy erg verkoue het,” het die man gesê. “Hmm, Geppetto. Dis die ou man wie se seun een oggend weg is en nie teruggekom het nie. Hy het op 'n boot uitgegaan om hom te gaan soek. Niemand het die arme man sedertdien gesien nie.”



“Ag nee! Dit is alles my skuld – BALK!” het Pinocchio gesê.  
“Ek moet my pa gaan soek!” Pinocchio het van die dok af in  
die see gespring. Die Kriek het ook in gespring, kort daarna.

Pinocchio was meestal van hout gemaak, so hy kon op die  
see dryf. “Vader!” het hy geroep en met sy arms oor die  
water geroei. “Vader!” maar daar was geen antwoord nie.

Al wat Pinocchio om hom kon sien, was blou water, oral. Tot  
– wat was dit, daar ver? Iets was besig om op te stoot. Iets  
groot, en baie vinnig!





Binne 'n oomblik was 'n reuse-walvis op hulle. Dit het sy reuse kake oopgemaak en met een sluk Pinocchio in gesluk!



Met al die seewater wat binnestorm het Pinocchio en die Kriek getuimel. Toe hulle tot stilstand gekom het, sien hulle dat hulle in die donker maag van die walvis was.

“Is jy OK?” het Pinocchio aan die Kriek gesê.





“Ek is OK,” het ’n stem van ’n ou man gesê.

“Wag 'n bietjie,” het Pinocchio gesê. “Vader, is dit jy?”

Daar was Geppetto!

“Vader, Vader, dis ek!” het Pinocchio gesê.

“My seun!” het Geppetto gesê. “Ek het gedink ek droom!”

Hulle het mekaar van blydschap omhels.



Kyk!” het Geppetto gesê terwyl drie visse verbyswem. “Daar gaan ons aandete!”

“Vader, ek het 'n idee! Kom ons maak 'n vuur.”

“Geroosterde vis vanaand!” het Geppetto gesê.

“Nee, ek bedoel vir ons om hier uit te kom!” het Pinocchio gesê.





Hy het dryewende hout bymekaar gemaak en 'n vlam aan die gang gekry. "Dit is hoe ons die walvis kan laat nies!" het hy gesê. Pinocchio het sy arms oor die vlam geswaai om baie rook te maak. Kort voor lank het wolke swart rook opgestaan.

Die walvis het 'n hoes gegee. "Wag!" het Pinocchio gesê.



En toe... WHAM!! In een groot nies het Pinocchio, Geppetto en die Kriek by die walvis se bek uit gevlieg.





Hulle het oor en oor in die seewater gerol en uiteindelik op die oewer opgerol.

“Pinocchio?” Geppetto het op gestaan. Die Kriek was daar langs aan hom. Maar waar was Pinocchio?



En toe kry hulle hom! Pinocchio was gesig na onder, sy kop was in 'n plas water.

“Pinocchio!”

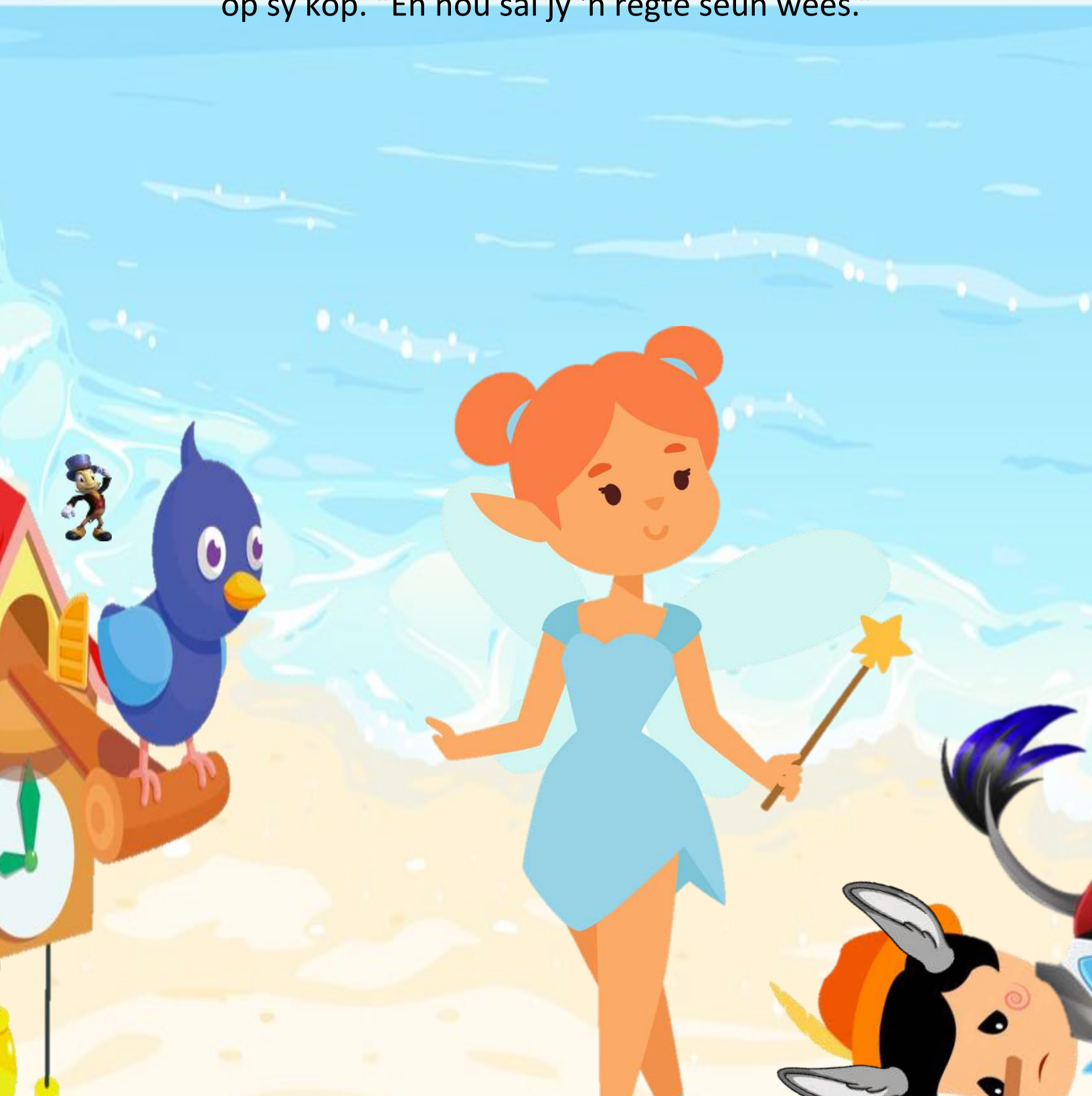
Hulle was te laat. Geppetto en die Kriek het oor Pinocchio gehuil, die seuntjie marionet, wat stil in die water gelê het.





Toe in 'n japtrap, wie was daar? Niemand anders as die Blou Feetjie!

“Pinocchio,” het sy gesê. “Jy het jou pa gered. Jy het bewys dat jy beide dapper en waar is.” Sy tik met haar towerstaf op sy kop. “En nou sal jy 'n regte seun wees.”



Pinocchio het wakker geword. Hy het na sy sagte arms en sagte bene gekyk.

“Vader!” het hy uitgeroep. “Kyk! Ek is 'n regte seuntjie!”

“Jy is ‘n ware seun!” het Geppetto geroep.

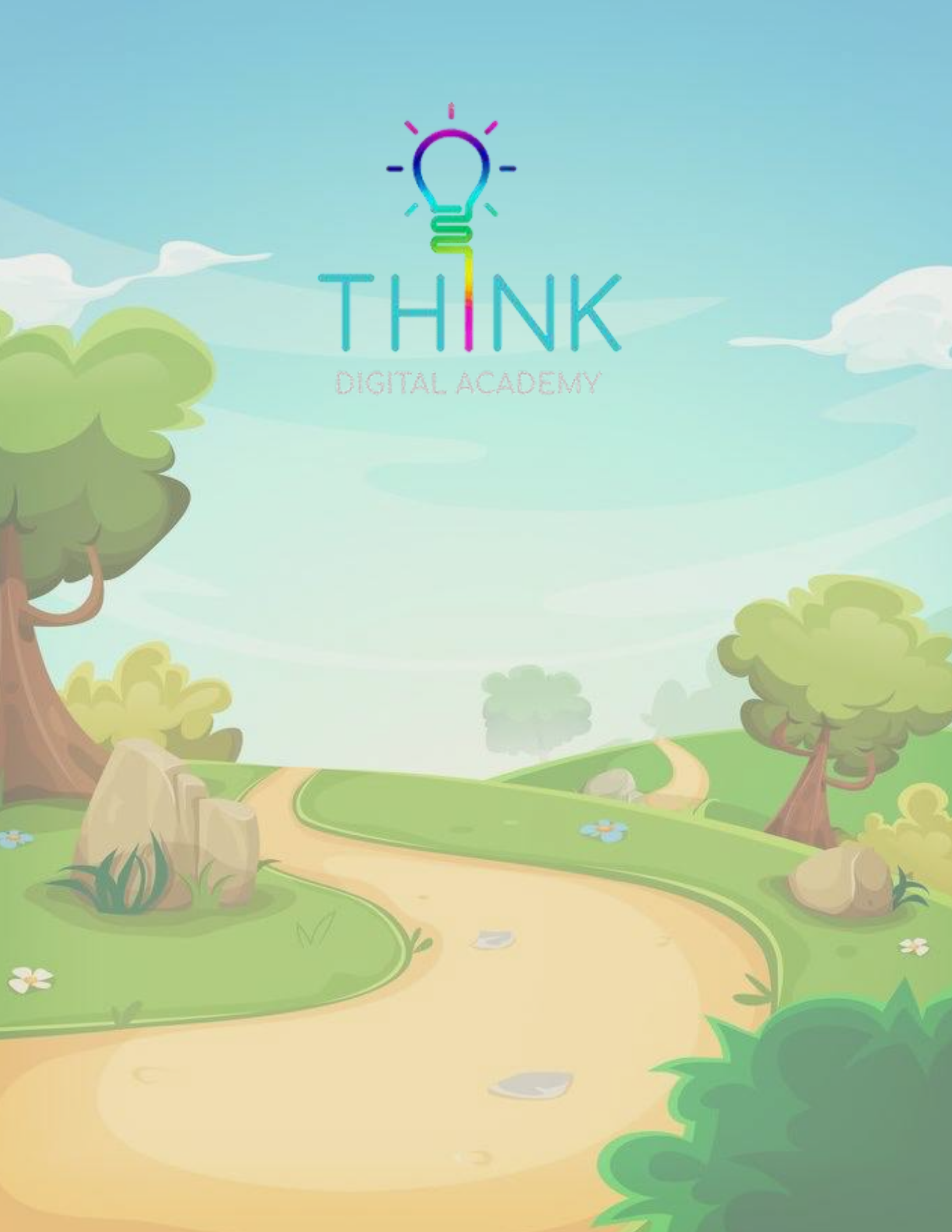
Die Blou Feetjie het na die Kriek gewend. “Kom,” het sy gesê. In 'n japtrap was hulle twee weg.

En hulle het baie lang en gelukkige jare saam geleef.

## *Die Einde*







# THINK

DIGITAL ACADEMY